

Hans Joachim Schädlich

**HOTUL DE
CUVINTE**

Ediția a II-a

Ilustrații de Amelie Glienke

Traducere din limba germană de
Monica Grigore

Editura Paralela 45

Redactare: Martin Zick
Corectură: Mihaela Cosma
Tehnoredactare și DTP copertă: Mihail Vlad
Pregătire de tipar: Marius Badea
Design copertă: Ionuț Broșțianu

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

SCHÄDLICH, HANS JOACHIM

Hoțul de cuvinte / Hans Joachim Schädlich; il. de Amelie Glienke; trad.
din lb. germană de Monica Grigore. – Ed. a 2-a. – Pitești: Paralela 45, 2022

ISBN 978-973-47-3796-3

I. Glienke, Amelie (il.)

II. Grigore, Monica (trad.)

821.112.2

DER SPRACHABSCHNEIDER

Hans Joachim Schädlich

Illustrations by Amelie Glienke

Copyright (c) 1980 by Rowohlt Verlag GmbH, Reinbek bei Hamburg, Germany

Copyright © Editura Paralela 45, 2022

Prezenta lucrare folosește denumiri ce constituie mărci înregistrate, iar conținutul este protejat de legislația privind dreptul de proprietate intelectuală.

www.edituraparelela45.ro

Cuprins

Capitolul 1	7
Capitolul 2	13
Capitolul 3	26
Capitolul 4	33
Capitolul 5	36
Capitolul 6	40
Capitolul 7	51
Capitolul 8	59

Capitolul 1

Lunea, marțea, miercurea, joia, vinerea și sâmbăta, exact la ora șase treizeci, chiar lângă urechea lui Paul, marele ceas deșteptător sună atât de puternic, că băiatul își închipuie că visează un mare ceas deșteptător care sună chiar lângă urechea lui. Însă pentru că, își zice el, este vorba de un vis, Paul se întoarce pe partea cealaltă ca să-și continue somnul. Numai că în vis se face că ceasul sună atât de

tare, încât îl trezește, așa că Paul se trezește, se întoarce și vede ora șase treizeci și unu pe cadranul ceasului care tocmai a sunat. Uite că ceasul nu sună, se gândește Paul. Deci am visat totuși.

Ce trebuie să facă Paul acum? se întreabă el. Se gândește o clipă, apoi își aduce aminte: se ridică în capul oaselor, dă pătura deoparte, își așază picioarele pe podea. Uu! Rece! Paul se acoperă până sub bărbie.

În rest, e liniște totală. Sau...? Nu, e liniște totală.

Paul închide ochii și se gândește: Somnul după trezire este cel mai sănătos.

În acel moment, ușa se deschide și, cu o voce mult prea puternică, mama lui Paul spune:

— Paul, trezirea!

Și aprinde lumina mult prea strălucitoare.

Vocea mult prea puternică a mamei lui Paul și lumina mult prea strălucitoare înseamnă prea mult pentru Paul. S-a zis cu patul cald și cu somnul sănătos de după trezire. Paul se ridică în capul oaselor, dă pătura deoparte și

Capitolul 5

Luni, perioada fără teme pentru acasă a luat sfârșit. Paul vine de la școală acasă și oftează, fiindcă are impresia că ar fi trebuit să aibă parte de mai mult de o săptămână fără teme. Lui Paul nu-i mai face deloc plăcere să se uite la ce e de văzut, fiindcă nu mai poate povesti corect despre asta. Și nici nu-i mai face cu adevărat plăcere să spună ceva.

Colegii râd de el, profesorul crede că Paul face glume proaste, iar directorul îl muștră.

Ar fi trebuit să cer cel puțin două săptămâni, își zice Paul și se așază la birou. În acel moment se aude sone-
ria. În fața ușii se află din nou Filolog.

Paul îl pofteste înăuntru și îi spune:

— Trebuie să-mi dai încă o săptămână!

— Bine, dar nu gratuit, răspunde scârțâitor scândura de podea.

— Și ce vrei în schimb? întrebă Paul.

— Vreau verbele tale, la toate formele, cârâie bărbatul.

— Verbele mele la toate formele?
strigă speriat Paul.

— Din partea mea poți să-ți oprești infinitivul, mormăie bărbatul.

Paul cade pe gânduri: în definitiv, infinitivul este suficient. Aș putea să mă duc la înot în fiecare după-amiază, până când ajung și ceilalți la fotbal. Iar în după-amiaza asta merg la circ!

— De acord, răspunde Paul.

Filolog deschide geamantanul, scoate o nouă cutiuță și scrie „Formele verbelor“, apoi numele lui Paul. Paul își primește chitanța și pornește spre circ.